

בע"א (כפר סבא) 1599-09-22 - אסף מזור נ' עיריית רעננה

בע"א (כפר-סבא) 1599-09-22 - אסף מזור נ' עיריית רעננה/שלום כפר-סבא

בע"א (כפר-סבא) 1599-09-22

אסף מזור

ע"י עו"ד מוטי לוי

נגד

עיריית רעננה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בכפר-סבא

[19.09.2022]

כבוד השופט, סגן הנשיאה עמית פרייז

החלטה

לפניי בקשה להישפט באיחור בגין דו"ח חניה (הודעת קנס).

ביום 30/6/20 נרשם נגד המבקש דו"ח חניה מס' 01284348 בגין העמדת רכב בצד רכב אחר העומד או חונה בצדו של רחוב.

בבקשה מצוין כי מדובר בקנס מקור בסך 100 ₪ וכי סכום החוב כיום, כולל הוצאות הגביה, עומד על סך 950 ₪. מתגובת המשיבה ונספחיה א, ה, עולה כי קנס המקור עמד על 250 ₪, כאשר נכון ליום 4/9/22 חובו של המבקש עמד על סך 624 ₪.

המבקש טוען כי הוא כלל לא קיבל את הדו"ח, וכי לראשונה למד על קיומו כשבועיים טרם הגשת הבקשה (שהוגשה ביום 1/9/22), או אז הגיע לבית הוריו גובה חוב לעניין האמור. כמו כן נטען כי סכום הוצאות הגביה הכלול בחוב אינו סכום מידתי, ואינו עולה בקנה אחד עם פסיקת בית המשפט העליון.

מנספח ד' לתגובת המשיבה מתברר כי ביום 4/11/21 נשלחה למבקש דרישת תשלום שניה, וזאת בדואר רשום שסומן 00201702640RR במסגרת תיקה של המשיבה מס' 410003316, אך פריט דואר רשום זה לא נדרש. כעולה מנספח ה' לתגובה, תיק מס' 410003316 האמור עוסק בדו"ח החניה נשוא ענייננו, משמע מס' 01284348. נספח ג' לתגובה אף הוא מלמד על כך שפריט דואר רשום 00201702640RR נשלח למבקש ביום 4/11/21, כאשר נספח ד' לתגובה אף הוא מלמד על אי דרישת פריט זה על ידי הנמען, למרות שתי הודעות. תקנה 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי קובעת כדלקמן:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

נוכח הפירוט הראייתי שתואר, ברי כי המבקש לא דרש את ההודעה השניה לתשלום הקנס נשוא דו"ח החניה בו עסקינן. משכך, בלשון תקנה 44א לעיל, עניין לנו בנמען שלא קיבל את ההודעה עקב הימנעותו מלקבלה. על כן, בהתאם לתקנה זו, יש לראות את ההודעה השניה האמורה כאילו הומצאה לו כדין לאחר שחלפו 15 ימים מעת שליחתה בדואר רשום. משכך, יש לראות את המבקש כמי שידע על דו"ח החניה בו עסקינן ביום 19/11/21. סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי קובע:

"הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דינו לקנס, לא יפחת הקנס מהסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו."

באופן משלים לכך, קובע סעיף 229(ה) לחוק סדר הדין הפלילי כדלקמן:

"תובע רשאי לדון בבקשה שהוגשה לאחר המועדים האמורים בסעיף קטן (א), אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמנעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה." כאמור, בענייננו יש לראות המבקש כמי שביום 19/11/21 היה מודע לקיום הודעת הקנס. משמע, כבר באותה עת, לכל המאוחר, לא היתה לו כל מניעה להגיש את הבקשה להישפט באיחור. על אף זאת, רק בחלוף כעשרה חודשים הגיש את הבקשה להישפט באיחור. במצב דברים זה, לא מדובר במי שביקש להישפט באיחור מיד לאחר שהוסרה המניעה לכך. משכך, אין מקום לקבל את בקשתו להישפט באיחור.

באשר לטענות המבקש בעניין גובה הוצאות הגביה, הרי שבית משפט זה לא מוסמך לדון בכך במסגרת בקשה להתיר להישפט באיחור, ובכלל בהליך בסדר דין פלילי, שהרי המדובר בעניין אשר הינו נושא להליך אזרחי. בכל אופן, סכום הוצאות הגביה אינו הסכום שצוין בבקשת המבקש.

נוכח כל האמור, הבקשה להישפט באיחור נדחת, והליכי הגביה יחודשו ככל שיהיה בהם צורך.

כדי לבטא את הקדשת הזמן היקר של בית המשפט והמשיבה לבירור הבקשה שנדחתה, אני מחייב את המבקש לשלם למשיבה הוצאות משפט בסך 500 ₪, וזאת עד ליום 15/11/22.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשפ"ב, 19 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.